

## Zemětřesení Rozsudek.

Začátkem března 1964 služba bratra Branhama dosáhla doslovného otřesu země. On a několik dalších bratrů se znovu sešli, aby ulovili Javelinu. Místo bylo stejnou obecnou oblastí, kam sestoupili andělé a objevil se mrak. Kvůli vzpomínce na onu událost jen předloni by se dalo očekávat, že z tohoto místa budou vycházet další výjimečné události; přesto se dnes, když se bratr Branham a jeho blízký přítel, bratr Banks Wood, vrátili do tábora, nebyl tam žádný náznak něčeho neobvyklého. Nyní víme, že právě v tu chvíli musely ležet megatuny skály připravené k pohybu hluboko v útrokách země.

Když se bratr Branham a bratr Wood toho dne procházeli, náhle k němu promluvil Duch Páně a řekl mu, aby zvedl kámen a vyhodil ho do vzduchu. Poslušně udělal, co mu bylo řečeno. Když kámen udeřil do země, snesl se s ním malý vichřice a on jednoduše pronesl slova: „*Tak praví Hospodin.*“ Obrátil se k bratru Woodovi a řekl: „*Dívej se, něco se stane. Musíte něco udělat, aby se něco stalo. To je způsob, jak věci začínají.*“

Druhý den se lovecká skupina připravovala k rozbití tábora. Členové skupiny se zabývali různými činnostmi, například přípravou své hry, a bratr Branham, věrný kodexu muže venku, pečlivě hlídal, aby byl oheň uhašen. Náhle se otočil k bratru Royi Robersonovi, který stál poblíž něj, a rychle mu řekl, aby se schoval. Něco se mělo stát. Jeden z bratrů v té době pořizoval filmy bratra Branhama, a právě když jeho fotoaparátu došel film, přes útes ze severu přišel silný vichřice a posadil se přímo nad prorokovu hlavu.

Prudká síla této vichřice byla tak velká, že odřízla část tohoto útesu a vrhala kameny o velikosti lidské pěsti na více než sto yardů. Jako výbuch odřízl vrcholky mesquite stromů; zvuk jeho zuřivosti naplnil vzduch. Bratři s ním přirozeně se přikryli. Někteří se ponořili pod nákladáky nebo se vyškrábali pod křoví, ale bratr Branham stál pevně. Boží prorok to všechno prostál s kloboukem v ruce a díval se doprostřed vířící síly. Když se zvedl a vrátil ve směru, odkud přišel, prorok si nasadil klobouk zpět na hlavu a rozvážně promluvil: „*Bůh promluvil k Jobovi ve vichřici.*“ Pokračoval a pronesl hroznou zprávu: „*Boží soud zasáhne západní pobřeží Ameriky.*“ Vichřice se skutečně stáhla severozápadním směrem, k tomu pobřeží.

Než se dozvíme o rozsahu tohoto hrozícího soudu, vraťme se o několik let zpět tam, kde prorok Boží o takových věcech poprvé mluvil. (Musíme pamatovat na to, že Bůh posílá proroky, aby vynesli soud nad těmi, kteří neposlouchají, a také pro povznesení těch, kteří dychtí po Slovu Božím. Jednomu přinášejí slova proroka život; tomu druhému přinášejí smrt a zkázu.) První zmínka o rozsudku nad zemětřesením bratrem Branhamem byla v 50. letech 20. století v kázání nazvaném „*Nadpřirozené evangelium*“. Prohlášení bylo prosté, ale hluboké: „*Hřích se nahromadil tak vysoko, že jednoho dne bude oceán plakat cestou do pouště.*“

Druhá zmínka o hrozící katastrofě zemětřesení v Americe byla učiněna v jeho kázání „*Druhý příchod Krista*“, které kázal 17. dubna 1957. Zde řekl: „*Jednoho dne v Oaklandu v Kalifornii,*

*když bylo naší výsadou být tam na setkání, a bylo to poprvé, co byla moje žena při zemětřesení, seděl jsem v holičství a místnost se jen trochu otřásla a rádio rychle oznámilo, že dochází k zemětřesení. Řekli, že asi za pět minut hledají další, a já jsem si pomyslel: Ach, Pane, co když je to poslední." V té době málokdo vnímal, že Boží prorok naplňuje Písmo odkazem na poslední zemětřesení.*

Dne 27. prosince 1964 ve svém poselství „*Kdo říkáš, že tohle je?*“ řekl: „*Podívejte se na zemětřesení tady v Kalifornii. Předpovídám, že před příchodem Pána Ježíše, Bůh to místo potopí. Věřím, že Hollywood a Los Angeles a ta špinavá místa tam, že ji Všemohoucí Bůh potopí. Půjde pod dno moře.*“ Ačkoli mnozí z nás následovali jeho poselství a věřili, že je prorokem Božím pro tuto generaci, přesto jsme ani v tu hodinu nevnímali předpověď soudu na západním pobřeží Ameriky.

29. dubna 1965 byl vytvořen další článek v řetězu proroctví, zatímco bratr Branham kázal v samotném Los Angeles. Těsně před jeho zprávou toho rána zazpívala velmi drahá přítelkyně, sestra Florence Shakarian, píseň ve svém nenapodobitelném stylu. (Sestra Florence byla dlouho nemocná a před několika měsíci bratr Demos Shakarian požádal bratra Branhama, aby se modlil za jeho sestru, která umírala na rakovinu. Tehdy bratr Branham dostal od Pána slovo o sestře Florencie. Řekl Demosovi, že tehdy nezemře, ale že zemře před příchodem Páně, že se to stane někdy mezi 2. a 3. hodinou ráno a že ji viděl ležet ve stavu.)

Píseň sestry Florence toho rána nesla zvláštní pomazání, protože uměla zpívat jako slavík. Píseň byla obrovským požehnáním a shromáždění bylo hluboce dojata. Na konci její písně bratr Branham, který seděl na pódiu vedle bratra Carl Williamse, šťouchl do bratra Carl a řekl: „*Slyšíš to?*“ Bratr Carl se ho zeptal, co tím myslí, a bratr Branham odpověděl: „*Kráčí po zlatých schodech, neslyšíš ji?*“

Přibližně v tu samou dobu vstal muž a přinesl jedno z těch mocných, páteří brnějících poselství v jazycích, které jsou často předávány v letničních kongregacích. Ze slov, které tento muž přinesl, jste skoro cítili pomazání; tak důrazně a s takovou autoritou, kterou bylo dáno. Výklad přišel okamžitě z druhé strany hlediště: „*Ó dcero sionská, nebudeš se bát, nebudeš si dělat starosti, neboť se dožiješ příchodu Páně.*“ Bratr Billy Paul, který byl toho dne v audienci, byl hluboce znepokojen, protože věděl, že toto poselství je v rozporu s tím, které bratr Branham obdržel od Pána. Poselství přišlo s takovou silou a pomazáním; přesto věděl, že anděl Páně bratra Branhama nikdy nezklamal.

V tuto chvíli nepřicházelo žádné vysvětlení a bratr Branham pokračoval v předání své zprávy „*Volba nevěsty*“. Další prorocké spojení bylo zfalšováno, když řekl lidem v Los Angeles,

To je vážné varování. Nevíme kdy. A nevíte, kdy toto město bude odtud jednoho dne sraženo na dno tohoto oceánu.

„*Ó, Kafarnaum,*“ řekl Ježíš, „*ty jenž ses povzneslo do nebe, budeš svrženo do pekla... neboť kdyby tyto mocné skutky byly činěny v Sodomě a Gomoře, zůstaly by stát až dodnes.*“ A Sodoma a Gomora leží na dně Mrtvého moře, i Kafarnaum je na dně jezera. Ty město, které tvrdíš, že jsi městem andělů, které ses pozvedlo do nebe a vyslalo všechny ty sprosté špinavé věci módy, a tak dále, takže sem přicházejí dokonce cizí

země a přibírají naše svinstvo a rozšiřují to, se svými krásnými kostely a kostelními věžemi, a tak dále, tak jak to děláš, pamatuj si, jednoho dne budeš ležet na dně tohoto moře!

Pod tebou je velká bublina právě teď. Hněv Boží soptí přímo pod tebou. Jak dlouho On bude držet tu úzkou písčinu visící nad tím, když ten oceán hluboký jednu míli lehce vnikne a dojde až k Solnému jezeru! Bude to horší než poslední den Pompejí!

„Čiň pokání, Los Angeles! Ten zbytek z vás, čiňte pokání a uchylte se k Bohu! Hodina Jeho hněvu je nad zemí. Utečte, dokud je čas utéci a vejděte do Krista!“ Modleme se.

To byl velký okamžik pro ty z nás, kteří věřili, že bratr Branham je prorok Boží s duchem Eliáše, když nás zaplavilo poznání, že kazety, které jsme slyšeli, knihy, které jsme četli, a to, co jsme slyšeli říkat tohoto velkého muže Božího, vše ukazovalo na ohromné proroctví zkázy pro západní pobřeží. Teď jsme si uvědomili, že prorokuje. Protože jsme věděli, že je to prorok Slova, věděli jsme, že nemluvil nic, pokud to nebylo možné nalézt v Písmu. Nyní jsme začali věnovat pozornost.

22. srpna 1965 bratr Branham mluvící od pobřeží k pobřeží, od hranice k hranici, telefonní přípojka, ve svém kázání „*Filtr myslícího člověka*“ jasně vyslovil rozsudek nad Amerikou:

Duch svatý v mém srdci dnes večer volá: „Slepá Laodiceo, jak často by ti Bůh dal probuzení, ale teď nadešel tvůj čas. Teď už je pozdě. Jak jste se smáli a zesměšňovali lidi, které k vám Bůh poslal? Ale teď nadešel tvůj čas. Ach, Spojené státy, Spojené státy, jak by vás ten Bůh mohl vznášet, jako slepice dělá svá kuřátka, ale vy jste to neudělali.“ Nyní tento Hlas jde od pobřeží k pobřeží, od severu k jihu a od východu na západ. Jak by tě Bůh vznášel, ale ty jsi to nechtěl. Nyní přišel tvůj čas. Národy se lámou; svět se rozpadá. Patnáct set mil jeho kus, tři nebo čtyři sta mil široký, se jednou z těchto dnů potopí sto nebo možná čtyřicet mil dolů do toho velkého zlomu, tam venku jednoho z těchto dnů, a vlny budou vystřelovat až do státu Kentucky. A když se to stane, otřese to světem tak silně, že se otřese všechno, co je na něm.

Jaká paralela mezi slovy Božího proroka o Spojených státech a Ježíšovými slovy, když řekl: „Ó Jeruzaléme! Kdybyste věděli jen den své návštěvy...“ Pokud Spojené státy a lidé, kteří se nazývají Božím lidem, dokonce si nárokují křest Duchem svatým, dary Ducha, božské uzdravení, kdyby jen znali svůj den, když Bůh navštívil tuto generaci v životě proroka.

Toho dne v únoru 1964 vichřice třikrát „zatleskala“. Odpovídající rozsudek udeřil na Velký pátek toho roku v podobě zemětřesení, které málem odtrhlo pobřeží Aljašky. Nikdo, kdo zažil hrůzu onoho dne nebo kdo od té doby zkoumal záznamy o zničení a ztrátách na životech, nemohl nikdy zapomenout, jaké to je zažít těžkou ruku Boží při soudu.

Další rozsudek padl o rok později, 29. dubna 1965, opět na Velký pátek. Méně silné než první, nicméně toto zemětřesení dosáhlo síly 7,0 stupně Richterovy škály. Se středem v Puget Sound, patnáct mil jižně od Seattlu, mělo zemětřesení za následek mnohem menší ztráty na majetku a životech, ale bylo to stejné - výrazně přímo podél západního pobřeží od prvního úderu na Aljašce.

18. července 1965 ve svém poselství nazvaném „*Dělat Bohu službu bez jeho vůle*“ bratr Branham řekl: „*Ani se nemodlím za Ameriku. Jde ještě dál a jde se potopit! Téměř jedna desetina země je připravena spadnout.*“

Proč uvádím přímo všechny citace z vlastních kázání bratra Branhama? Je to prostě proto, že si přeji objasnit, co vlastně řekl tváří v tvář mnoha věcem, které se mu připisují že neřekl. Pamatujte, nikdy neurčoval data. Nikdy neřekl, kdy se to stane, s výjimkou toho, co předpověděl, že se to stane před příchodem Páně.

Když 25. července 1965 kázal: „*Pomazaní na konci času,*“ řekl:

Ale bylo nám řečeno naším Pánem Ježíšem, že když se začnou dít tyto věci, které teď vidíme, abychom pozvedli naše hlavy, protože se blíží naše vykoupení. Tedy, co znamená to „blíží se“, já nevím. To může znamenat,

A ten vědec řekl... jeden... jak nedávno řekl v televizi nějaký vědec, když hovořil o té prasklině v zemi dlouhé tisíce kilometrů, která se propadne... zeptali se ho: „Mohlo by se to tam propadnout [to znamená Los Angeles, Západní pobřeží]?“ A mnozí z vás to viděli, jak ji sledovali pomocí radaru a procházeli... a jak se to prolomilo pod San Jose, a táhne se to až k Aljašce, skrze Aleutské ostrovy, asi tři sta kilometrů do moře a pak se to znovu vrací do San Diega, a kolem, za Los Angeles a jde to tam nahoru, velká dutina. A všechna tato zemětřesení, která jsme měli, jsou vulkanické nárazy, které tam prohlubují tu velkou prázdnou prohlubeň. Nemohu si vzpomenout na jméno, jak oni ji nazývají. Každopádně, když se to otřásá, to způsobuje ta zemětřesení, která jsme na Západním pobřeží roky mívali. A teď to praská všude kolem dokola.

Té noci, 25. července 1965, když kázal: „*Jaká je přitažlivost na hoře?*“, řekl, „poslouchejte pozorně. (V tomto bodě přechází k Písmu a dokazuje, že je prorokem Slova, a cituje Zachariáše, který prorokuje o příchodu Krista v posledních dnech.) Zachariáš 14:4,5.

*4 I stanou nohy jeho v ten den na hoře Olivetské, kteráž jest naproti Jeruzalému od východu, a rozdvojí se hora Olivetská napoly k východu a k západu údolím velmi velikým, a odstoupí díl té hory na půlnoci, a díl její na poledne.*

*5 I budete utíkat před údolím hor; nebo dosáhne údolí hor až k Azal. Budete, pravím, utíkat, jako jste utíkali před země třesením za dnů Uziáše krále Judského, když přijde Hospodin Bůh můj, a všickni svatí s ním.*

Další zemětřesení rozštíplо zemi. Pokud chcete pokračovat v Písmu, povšimněte si, že v pátém verši je uvedeno, že štěpení Olivové hory je způsobeno zemětřesením. To potvrzuje Izajáš 29:6,

*6 Od Hospodina zástupů navštíveno bude hromem a země třesením, a zvukem velikým, vichřicí a bouří a plamenem ohně šírajícího.*

A Zjevení 16, verš 17 a 18. Co to všechno přesně znamená? Prorok, který mluvil o svém prvním příchodu, viděl také jeho druhý příchod. Všimněte si: „Jako za dnů zemětřesení...“

Vidíte, co zemětřesení dělají? Vidíte jejich předpovědi?... Vidiš, kde jsme? ‚Národy se lámou, Izrael se probouzí; znamení, která prorok předpověděl.‘ Zemětřesení k pohanům v posledních dnech.“

6. prosince 1965 v San Bernardinu při svém kázání nazvaném „*Současné události objasněné proroctvím*“ řekl, že si nemyslel, že by se ještě někdy vrátil do Kalifornie, a učinil toto prohlášení: „*Pozor, jak klouže do moře.*“ Jeho poslední návštěva Kalifornie.

Obrátili se na něj různí bratři, kteří žili v Kalifornii, a zeptali se ho, co by měli dělat. Řekl jedné skupině, když byl na lovu: „*Lidé si budou dělat legraci ze zničení zemětřesení, o kterém jsme řekli, že se stane, ‚Tak praví Pán,‘ na západním pobřeží Ameriky, ale chci, abyste vy, bratři, věděli, že pokud máte nějaké přátele nebo příbuzné v Los Angeles, na vašem místě bych je dostal co nejrychleji pryč.*“ Potom vyprávěl, jak mu anděl Páně řekl, že jeho žena Meda porodí chlapečka, a že mu dá jméno Josef. Řekl, že tentýž anděl Páně mi řekl, že Los Angeles se v důsledku zemětřesení potopí a sklouzne do Tichého oceánu.

Abychom se nyní vrátili do stavu neklidu, ve kterém se nacházel bratr Billy Paul ohledně rozporuplného proroctví o sestře Shakarian v ten den, kdy poselství v jazycích vyšlo a bratr Branham kázal „*Volba nevěsty*“. Jako proroka a jeho syna šli chození zpátky do svého hotelu, uvědomil si, že Billyho něco trápí, a řekl: „*Paul, co je špatně?*“

„*Ach, nic, tati,*“ odpověděl Billy.

Po několika krocích se bratr Branham znovu zeptal: „*Co tě trápí, Paul?*“

„*No, tati,*“ řekl Billy, „*slyšel jsi tam to poselství jazyků a výkladů.*“

„*Tak co?*“ řekl prorok.

„*Ale tati, víš, že jsi říkal, že ti anděl Páně řekl, že ona zemře mezi 2. a 3. hodinou ráno.*“

Všimněte si odpovědi bratra Branhama - tak typické pro něj - kde odpovídá, ale nemluví proti jazykům a výkladu: „*Dobrá, mohu říci jen to, Paul, že mi Pán neřekl jinak.*“

11. září 1965 byl bratr Branham ve Phoenixu a kázal poselství nazvané „Boží moc k transformaci“. Bylo to v té době, kdy jsem byl osobně svědkem řešení otázky, která znepokojovala bratra Billy Paul. Byli jsme v Ramada Inn, když bratr Carl Williams přijal meziměstský telefonát z Los Angeles a informovali ho, že sestra Florence předchozí noci zemřela. Bratr Branham dostal zprávu a okamžitě požádal bratra Williams, aby zjistil čas její smrti. Byl jsem u toho, když hovor proběhl a dostali jsme odpověď, že zemřela ve 2:45 ráno.

Byly tedy jazyky a výklad od Boha, nebo byly výsledkem něčí horlivosti? Anděl Boží řekl proroku Božímu, že ona zemře mezi 2. a 3. hodinou ranní. Poselství v jazycích a výklad říkalo, že nezemře, ale naše sestra nyní spí v Kristu a stalo se to přesně tehdy, když anděl Páně řekl, že to bude - další ospravedlnění proroka Božího tváří v tvář silnému odporu.

Ačkoli důkazy v drtivé většině poukazují na to, že bratr Branham je pro tuto hodinu Božím prorokem, přesto existují tací, kteří kráčí kritickými a nebezpečnými cestami. Ve věci prorokovaného zničení západního pobřeží najde jejich nevíra úrodnou půdu, což způsobí, že se posmívají samotnému varování, které Bůh dal této generaci. Například existuje tvrzení, že bratr Branham předpověděl, že zničení Los Angeles nastane dříve, než by se v tomto městě mohl konat další sjezd obchodníků s plným evangeliem. Ti, kdo to tvrdí, se odvažují vysmívat se slovům proroka tím, že říkají, že sjezd v roce 1968 se konal v Los Angeles.

Toto tvrzení zpochybňuji - především na základě toho, že nevěřím, že toto prohlášení učinil. Muž, který tvrdí, že to má na kazetě, mi nedovolí tu kazetu slyšet. Tvrdí, že bratr Branham to prohlášení nepronesl veřejně, ale pošeptal to někomu vedle sebe na pódiu a že jeho mikrofon zachytil hlas bratra Branhama. Kupodivu tento muž nikomu z nás nedovolí slyšet tento šepot připisovaný bratru Branhamovi. Nyní předpokládejme, že učinil toto prohlášení - je to v rozporu se skutečnými událostmi, jak k nim došlo? Jinými slovy, měli „podnikatelé s plným evangeliem“ sjezd v Los Angeles? Odpověď je ne. Sjezd se nekonal v Los Angeles, ale v hotelu Hilton v Beverly Hills. Pro jejich dobro, nechtěl bych je vidět, aby plánovali jeden v Los Angeles, kdyby prorok Boží pronesl toto prohlášení.

Za sebe, na ten den čekám, neboť věřím, že je to den, který přinese vzkříšení těch, kdo spí v Kristu Ježíši.

Jeden světově proslulý denominační letniční vůdce se slepě vrhá kupředu v dopise, který říká: *„Není divu, že Bůh musel vzít Williama Branhama ze scény. Kdokoli, kdo by předpovídal zničení Los Angeles, se čtyřmi sty dvaceti tisíci věřícími ve městě naplněnými Duchem svatým - Bůh by jistě odsoudil člověka za takový soud.“*

Tento muž zjevně nezná Písmo a také nezná Boží pohyb mezi Jeho lidem v dnešní době. Jeho jednání je dětinské, odraz nezralého úsudku a porozumění. Nebudu ho jmenovat, ale upřímně doufám, že si tuto knihu přečte, protože musí pochopit, že naléhavě potřebuje pokání.

Rúhačsky pokračuje: *„William Branham neustále mluvil o tom, že má s sebou anděla; ten Angel si musel v noci 18. prosince 1965 brát vánoční dovolenou.“* To je rouhání v každém smyslu toho slova. Dělá si legraci z Ducha Božího. V lásce říkám, že doufám, že bude činit pokání a odvolá tato slova, aby jim nečelil v Soudný den. Nezná Boha, o kterém tvrdí, že mu slouží. Pokud by to udělal, třásl by se strachem před Bohem, který způsobil, že během jednoho dne bylo zabito dvacet osm tisíc mužů jen proto, že jeden člověk zhřešil mezi dětmi Izraele. Toto je bůh Bible; ne Bůh lidských představ.

Existuje další mezinárodně známý evangelista, který ve svém článku týkajícím se těchto předpovědí zemětřesení píše, že takové věci v Písmu nenašel a že věřil, že to byly jen události, které budou pokračovat, které však nemají pro Boží lid absolutně žádný význam. Tento muž se také ukázal jako neznalý Písma, protože si nevzpomíná na Daniela 12:1 který říká, že velký archanděl bude stát na zemi a že dojde k takové zkáze, jaká nebyla nikdy známa od doby, kdy tu byl národ, ale oni se „nebát v tu hodinu, jejíž jména jsou zapsána v Knize života“.

Musí být také neznalý Zjevení 6:12, které říká, že při otevření šesté pečeti bude velké

zemětřesení. Jan Zjevitel říká: „*I pohleděl jsem, když otevřel pečet šestou, a aj, země třesení veliké stalo se, a slunce učiněno jest černé jako pytel žíněný, a měsíc všecken byl jako krev.*“ Stačí, abyste si přečetli Zjevení sedmi pečetí bratra Branhama, abyste viděli, jak se Šestá pečeť stane Židům, když se Kristus zjeví svým bratřím, ale nevěsta z pohanů je v tu dobu odebrána.

Zemětřesení se tedy stává stěžejním bodem, kolem kterého se prolínají slova proroka, který říká Nevěště, aby přišla a připravila se; ale ta samá nevěsta musí také vidět, že to, co vysvobodí lid Boží, přinese soud i bezbožným.

Při jedné příležitosti jsem četl bratru Branhamovi od 14. kapitoly knihy Zjevení až po 18. kapitolu. Zjevení 18:4 říká: „...Vyjděte z něho, lide můj, abyste se nepříúčastňovali hříchům jeho a abyste nepřijali z jeho ran.“ Když jsem četl tato slova, úplně jsem si uvědomil, že toto je poselství bratra Branhama. Byl to on, kdo řekl: „Vyjdi z ní,“ mluvil o tom, že vyšel ze systémů, denominací, římského moru, dcer nevěstky a všeho dalšího, co by oslepilo oči.

Pak jsem věděl, že nejen naplnil Malachiáše 4, Lukáše 17:30 a Zjevení 10:7, ale také naplňoval 18. kapitolu Knihy Zjevení. Když jsem toho dne četl k verši 8, který mluví o tomto velkém městě Babylonu, které leží na sedmi pahorcích (podle popisu ve Zjevení 17), říká: „*Protož v jeden den přijdouť rány jeho, smrt a pláč i hlad, a ohněm spáleno bude; nebo silný jest Pán, kterýž je odsoudí. I plakati ho budou a kvíliti nad ním králové země, kteříž s ním smilnili a svou rozkoš měli, když uzří dým zapálení jeho, Zdaleka stojíce, pro bázeň muk jeho,* (Když jsem četl tuto část, bratr Branham řekl: „Atomová síla.“) *a řkouce: Běda, běda, veliké město Babylon, to město silné, že jest jedné hodiny přišel odsudek tvůj.*“

Pokud by to byl obyčejný oheň, pokusili by se ho uhasit. Bratr Branham předpověděl tento atomový holocaust v roce 1959 ve zprávě nazvané „*Velká nevěstka*“, když řekl „*Tak praví Pán, Rusko jednoho dne shodí atomovou bombu na Vatikán a za hodinu bude zničen.*“ Zde v Písmu je dokázáno (těm, kdo mají oči k vidění), že tomu tak je. Boží prorok musel stát na zemi a říci: „*Toto praví Hospodin*“, aby se naplnilo Písmo. Stejně tak musel stát na zemi a říci: „*Tak praví Pán,*“ Kalifornie se potopí, aby se to potopilo. Slovo Páně musí být vyřčeno, než je Bůh uskuteční.

Zjevení 18:20 říká: „*Ale raduj se nad ním nebe i svatí apoštolé i proroci; nebo pomstíť vás Bůh nad ním.*“ Bůh říká: „*Raduj se, pomstil jsem tě římského systému, je zničen ohněm.*“ Pak jsem si přečetl verš 21: „*I zdvihl jeden silný anděl kámen jako žernov veliký a hodil jím do moře, řka: Tak prudce uvržen bude Babylon, to město veliké, a již více nebude nalezeno.*“ Na to mi prorok tiše řekl: „*Všimni si, bratře Green, dva Babylony.*“ Bylo to v srpnu 1964, před jeho předpovědí zničení Los Angeles. Proto jsem tehdy nechápal, co myslel těmi dvěma Babylony - jeden byl zničen ohněm a druhý uvržen do oceánu.

Všimněte si Písma, které aplikoval na to, co se stane Los Angeles: „*A hlas na harfy hrajících, a zpěváků, a pišťců, a trubačů nebude více v tobě slyšán, a žádný řemeslník žádného řemesla nebude v tobě více nalezen, a zvuk žernovu nebude v tobě více slyšán. Ani světlo svíce nebude v tobě více svítiti, a hlas ženicha ani nevěsty nebude v tobě více slyšán, ješto kupci tvoji bývala knížata zemská, a tráveními tvými v blud uvedeni byli všickni národové.*“ (Pod

vodou nelze zapálit svíčku).

Vraťte se nyní k tomu dni, kdy se bratr Branham obrátil na bratra Billy Paul a řekl: „*Billy, mohu říci jen to, že mi Bůh neřekl nic jiného (o sestře Florence).*”

Po tomto prohlášení se obrátil ke svému synovi a řekl: „*Billy, kde stojíš?*”

„*V centru Los Angeles,*” odpověděl Billy Paul.

„*Kde stojíš?*” zeptal se prorok.

„*Před společností May v centru Los Angeles,*” odpověděl Billy.

Na to bratr Branham učinil osobní předpověď: „*Billy,*” řekl, „*možná tu nebudu, ale nebudeš starý muž, dokud žraloci nezaplavou přesně tam, kde stojíme.*”

Bratr Branham kázal své poslední poselství v Kalifornii 7. prosince 1965 v Covině. Ve svém poselství „*Vedení*” řekl, že neví, jestli se ještě někdy vrátí do Kalifornie. Tu noc, když dokončil své kázání, udělal něco, co ho nikdo z nás, kdo ho pozorně sledoval, nikdy předtím neviděl ani neslyšel dělat. Obvykle, když opouštěl svůj kostel v Jeffersonville, zpíval píseň „*Dokud se nepotkáme*”. Té noci v Covině v Kalifornii uzavřel svou část bohoslužby poprvé mimo svůj kostel v Jeffersonville písní „*Dokud se nepotkáme*” „*Dokud se nepotkáme, dokud se nepotkáme, u Ježíšových nohou...*” Seděl jsem v čele stolu s bratrem Carlem Williamsem. Viděl jsem ho, jak odchází z okraje nástupiště s Billy, odtáhl se od Billy, ustoupil zpět na nástupiště, a zatímco zpívali píseň, zamával na rozloučenou. Tohle je něco, co jsem ho nikdy předtím neviděl dělat a už nikdy jsem ho neviděl dělat.

Když jsem toho byl svědkem, šťouchl jsem do bratra Carl Williams a řekl: „*Bratře Carl, loučí se s Kalifornií?*”

Už se tam nikdy nevrátil.

Jak pošetilý je postoj těch, kteří říkají, že se odstěhují ze západního pobřeží, když jim to Bůh přikáže. Do vy, lidé, chci, abyste nade vši pochybnost věděli, že vám to Bůh již řekl. Bylo vám řečeno, když Bůh této generaci poslal proroka, který řekl: „*Tak praví Pán, město Los Angeles se v důsledku zemětřesení odlomí a sklouzne do Tichého oceánu.*” Pokud jste duchovní a slyšíte a věříte, že tento muž byl naplněním Malachiáše 4, předchůdce druhého příchodu Pána Ježíše Krista, a žijete na západním pobřeží, dostanete se co nejrychleji ven neboť Bůh skutečně promluvil.

<http://www.believersnewsletter.org>



Translation. [info.bnl.ministries@gmail.com](mailto:info.bnl.ministries@gmail.com)